

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Έτος Β΄

Έν Αργυροπόλει τῆ 27 Ἀπριλίου 1907.

Ἀριθ. 37.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου « Ἡ Ἰσότης », ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὴν Κυριακὴν 29 Ἀπριλίου περὶ ὥραν 8 π. μ. καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ ἐντεταλμένου Σ. Ἀρσένῃ λογοδοσίαν περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἀναγνωστηρίου μετὰ τὴν ἐσπερινὴν διαλέξιν.

ΤΙ ΟΡΙΖΕΤΕ ;

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τί θέλει τέλος πάντων, τί ἀγαθὰ, τί ὀρίζει ὁ ἀνώνυμος ἀρθρογράφος τοῦ « Κόιδωνος » ; τί θέλει ; ἀν γονατίζωμεν καὶ νὰ φιλωμεν τοὺς ἐμπήξαντας τὴν μάχιραν μέχρι τῶν σπλαγχνῶν τοῦ λαοῦ ; νὰ προσκυνῶμεν τοὺς ἐκφύλους ἀπογόνους τῶν νόθων μεσαιωνικῶν αἱμάτων ; Τί ἀγαθὰ ; νὰ διδάσκωμεν τοὺς χοίρους τοὺς γηράσαντας πλέον ἐντὸς τοῦ βορβόρου τῶν προλήψεων καὶ ἐγκλημάτων ἢ τοὺς ἐφήβους τοὺς ἀθώους, τοὺς αἰσθηματικούς, τοὺς εὐπλάστους κατὰ τὸν Διογένην καὶ τὸν θεῖον Πλάτωνα ;

Τὰ μειράκια εἶνε ἡ ἀγαθὴ γῆ τοῦ σπορέως τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ γῆ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ σπόρος τῶν εὐγενῶν τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἰδεῶν βαθυτάτα ριζοβολεῖ καὶ φυτρώνει, ὑπισχνούμενος θάπττον ἢ βράδιον γενναίαν καρπορορίαν, πλουσίαν συγκομιδὴν.

Ἄλλ' ἴσως ὁ Πλάτων ἐσφαλεν εἰς τὴν παιδαγωγικὴν καὶ ἀναμένετο ὁ διορθωτὴς αὐτοῦ, ὁ νέος φωστὴρ ἵνα θέσῃ τὰς βάσεις καὶ τὰ θεμέλια τῆς Γεροντιαγωγικῆς ὡς προτέρας καὶ οὐτιωδετέρας τῆς Παιδαγωγικῆς. Τί ζητεῖ ; νὰ πείθῃ τὸν λαόν, ὅτι ὁ Σοσιαλισμὸς εἶναι κακὸν ὄνειρον, ἐνῶ πρὸ τριετίας ὠνόμαζε αὐτὸν, ὡς τὸν διακαῆ πόθον τῶν εὐγενεστέρων ψυχῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τὸν μέλλοντα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ θρίαμβον ; Ἄλλ' ὁ λαὸς γνωρίζει τὰ συμβαίνοντα εἰς ὅλα τὰ Ἑυρωπαϊκά κοινοβούλια, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι κόμματα διπροσώπων μασκαράδων, ἀλλὰ κόμματα ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν.

Ὁ λαὸς γνωρίζει, ὅτι ὁ Βερεζίν, πρόεδρος τῶν ἐργατικῶν σωματείων ἐν Ρωσσίᾳ εἶνε ἀντιπρόεδρος τῆς Ρωσικῆς Βουλῆς, τῆς Δούμας τῆς Ρωσσίας, τῆς Δούμας τοῦ Κράτους τῆς Ἀπολύτου τοῦ Τσάρου Μοναρχίας.

Ὁ λαὸς γνωρίζει, ὅτι ὁ Βέβελ εἰς τὴν Γερμανί-

κὴν Βουλὴν εἶναι ἀρχηγὸς τῶν Κοινωνιστῶν, κόμματος ἰσχυροτάτου. Ὁ λαὸς γνωρίζει τὰ συμβάντα τῆς Ρουμανίας τὰ αἰματηρότατα διὰ τὴν κατάργησιν τῶν Ἑβραίων ἐκμισθωτῶν, τῶν βοφώντων τὸ αἷμα τῶν ἀργετῶν γνωρίζει τὰς ὑποσχέσεις τοῦ βασιλέως Καρόλου περὶ ἐλευθεριῶν καὶ προνομίων πρὸς τὸν λαόν.

Ὁ λαὸς γνωρίζει τὰ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ τὰ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κρατῶν ἐξηγενησμένων, ἐκπολιτιστικὰ συστήματα ;

Ὁ λαὸς τέλος ἐγνώρισε καὶ γνωρίζει τὸν Ἀντύπαν ὡς τὸν μόνον εἰλικρινέστατον σύμβουλον του, πλὴν τῶν γερόντων τῶν μεμφιμοίρων, τῶν ἀτγέτων πρὸς τὸ προσεχὲς μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, πλὴν τῶν ἐσχατογήρων καὶ γεροντοπαλληκάρων τινῶν, ὑποκειμένων ὡς ἐπι τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καλουμένην γεροντικὴν ἀνοίαν.

N. M.

Ἐγκαινία Παραρτήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐν Περαιάτοις.

Ἐνεκε τῆς τραγικωτάτης δολοφονίας τοῦ μεγάλου εἰς τὰς ἰδέας Μαρίνου Ἀντύπα εἶχον ἀναβληθῆ ἐπὶ ἓνα σχεδὸν μῆνα τὰ ἐγκαινία τοῦ ἐν τῷ τίτλῳ ἀναφερομένου παραρτήματος τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου καὶ ἐτελέσθησαν τὴν 23 λήγοντος μηνὸς Ἀπριλίου μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιβλητικῶς. Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ παραρτήματος ἐνώπιον ἀρκετοῦ πλήθους χωρικῶν ἐκ τῶν περιχώρων ἐξεφώνησε λόγον ὁ κ. Σπυρίδων Ἀρσένης τονίσας ἰδιαίτερος τὴν πείναν καὶ τὴν γυμνότητα τοῦ ἐργάτου, τοῦ γεωργοῦ, τοῦ παραγωγοῦ καὶ τὸν κύρον καὶ τὰ μεταξωτὰ τοῦ τοκογύφου καὶ κηφήνος πλουτοκρατοῦ, τὴν ἀμάθειαν καὶ δουλείαν τῶν ἐργατῶν ὑπὸ τὸ χρῆμα τῶν Κραίσων, ὑπὸ τὸ χρῆμα τὸ ἀποστάζον ἔτι εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἰδρώτα καὶ αἷμα Λαϊκόν, τὴν ὑπὸ τῶν Χρυσόφρων ἐκμετάλλευσιν τῶν ἱερωτέρων κειμηλίων τῆς τιμῆς τῶν ἀδελφῶν καὶ θυγκτέρων τῶν Λαϊκῶν τάξεων, τέλος ἐξῆρε προσωπικῶς τὸν μέγαν ἐν ταῖς ἰδέαις Μαρίνου Ἀντύπαν ὡς πρωτοεργάτην τοῦ ἐν Ἑλλάδι Σοσιαλισμοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοιαύτων κέντρων πρὸς ἀνύψωσιν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν ἐμπρέπουσιν θέσιν. Ἐξῆρε τὸν Ἀντύπαν διὰ τῶν κατωτέρω χαρακτηριστικῶν ἐν τῇ συντομίᾳ των.

Ἡ δολοφονία τοῦ Μαρίνου Ἀντύπα δὲν ἦτο δολοφονία

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.Φ4 0014.41.0053

ένος ατόμου, μιᾶς οικογενείας, ένός χωρίου, μιᾶς πόλεως, ἀλλ' ἢ δολοφονίας τοῦ Μαρίνου Ἀντύπα ἦτο δολοφονία τῶν γεωργικῶν καὶ ἐργατικῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος· διὰ τοῦτο ἐπλήχθησαν τόσον βαθέως αἱ καρδίαι μας, καὶ ἐχύθησαν τόσα δάκρυα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Μεγάλου τούτου ἀνδρός.

Ναί, ἐγκαίρως κατιδόντες οἱ νέοι προδύται τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὅτι ὁ Μαρίνος Ἀντύπας ἀνέλαβε νὰ ἐκπληρώσῃ μετὰ τῆς μεγαλητέρας αὐταπαρνήσεως ἐν ἐκ τῶν θειοτέρων ἔργων, ἅτινα ἀποθνατίζουσι τοὺς ἀνδράς· ἦτοι τὴν βελτίωσιν τῶν δεινοπαθούτων χωρικῶν, συνώμοσαν καὶ συνεκρότησαν συμβούλια ἐπὶ συμβουλιῶν, ὅπως θανατώσωσι τὸν ἥρωα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ μας ἰδέας, ἐπιτηρῶντες τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ πίνακι ἀντὶ 10,000 δραχμῶν βρέως φέροντες τὰς ἐλευθερίας, ἃς ἔδωκε τοῖς χωρικοῖς, ἐπιθυμοῦντες αὐτοὶ οἱ νέοι σύμβουλοι τοῦ **Συνεδρίου**, οἱ νέοι **Ἄννα** καὶ νέοι **Καὶάφα** οὓς περ κλοδοῦμεν αὐθέντας νὰ ποδοπατῶσιν αἰώνως ἐπὶ τῶν στηθῶν τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ καὶ νὰ ροφῶσιν ἀπ' αὐτοῦ μετὰ τῆς γλυκυτέρας ἡδονῆς τὸ αἷμα τῆς καρδίας του. Ἄλλ' ὁ Λαὸς ὁ ἀντιληφθεὶς ποσοῦτον καταφανῶς τὴν ἀπικσίαν τῆς δολοφονίας πράξιν ὑπὸ τῶν ἀτίμων συνωμοτῶν θὰ μείνῃ ἀπαθής; καὶ δὲν θὰ προσπαθῆσῃ, ἀν μὴ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ πολύτιμον ἐκείνου αἷμα, τὸ χυθὲν τόσον θηριωδῶς, τοῦλάχιστον νὰ ἐνοήσῃ νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς καταπατήσεως τῶν φυσικῶν καὶ ἀπαρχογράπτων δικαιοματῶν του; Ἴδου τὸ μόνον μέσον καὶ δόλον, δι' οὗ δύναται ὁ Λαὸς νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἀπαισίους τούτους καὶ θηριώδεις δράκοντας, τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον, ὑπερ θὰ ὑποδείξῃ εἰς ἕκαστον ἐργάτην καὶ ἕκαστον γεωργόν, ποία εἶνε ἡ μεγάλη του ἀξία, διότι ἀνευ τῆς δυνάμεως τοῦ ἐργάτου καὶ γεωργοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀποθηκεύωσιν ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων αὐτοὶ οἱ γύπες καὶ τὰ ὄρνεα.

Ὡ! εἶθε μεγάλε εὐεργέτα τὸ πολύτιμον αἷμα σου, ὅπερ ἔχουσιν τόσον προῶρος οἱ ἀπαιῖσιοι οὗτοι δαίμονες τῆς Κολάσεως νὰ σχηματίσῃ χεῖμαρρον ἀκατάσχετον, ὅπως παρασύρῃ τὰ τέρατα ταῦτα, τὰ δὲ ἱερά σου ὄστα φρούριον ὑψιστον, εἰς τὸ ὅπισον ἀνερχόμενοι θὰ χαιρετίζωμεν τὴν Ἀδελφοποίησιν, τὴν Ἰσότητα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν μας, ἅπερ ἡ ψυχὴ σου ἐπεθύμει νὰ πραγματοποιήσῃ· ἔσο δὲ βέβαιος, ὅτι τὰ δάκρυα, ἅπερ ἔχυσεν ὁ ὑπὸ σοῦ ἀγαπώμενος Λαὸς τόσον ἀφθόνως ἐπὶ τῇ σημαντικωτάτῃ ἀπώλειᾳ σου θὰ ἀποκρυσταλλωθῶσιν εἰς ἀνδριάντα εὐγενεσοσύνης.

ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΙ

Καίτοι ἀργά, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐπιπώμεν ὅλγας λέξεις εἰς τὸν γνωστότατον ἀρθρογράφον τοῦ «Κώδικος» διὰ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ὅποια παρέλειψε

νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ περασμένον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ταύτης περὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ὅτι ὁ ἴδιος ἐνεδύθη ὀλοκλήρον τὸν χιτῶνα τοῦ ἀκαταλόγιστου. Διότι ἀφ' οὗ πρὸ διετίας ἐνώπιον ὀλοκλήρου κοινωνίας καὶ ἐντὸς τῶν δικαστικῶν μεγάρων ἀγορεύων ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἀποδεικνύει μετὰ τῆς εὐστοχωτέρας πειθοῦς ὅτι ὁ Ρουσό καὶ ὁ Γολστόης εἶναι ἀπόστολοι τῆς ἐλευθέρας συνειδήσεως καὶ τοῦ λόγου καὶ ἐξυψώνει μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἐκείνους, οἵτινες ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀρχῶν καὶ λέγει ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ ἔχουσι τὴν τιμιωτέραν φύσιν καὶ τὴν εὐγενεσιέραν ψυχὴν καὶ ὅτι περὶ τούτου οὐδεμία διαφωνία ὑφίσταται καὶ σήμερον μᾶς δημοσιεύει ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ λέγων ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὸν ἴδιον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζονται οἱ λύκοι ὑπὲρ τῶν προβάτων, πῶς θὰ χαρακτηρισθῇ ὁ ἄνθρωπος οὗτος; Ἡμεῖς ἀπαλασσόμεθα τοῦ χαρακτηρισμοῦ τούτου καὶ ἀφίνομεν τὴν κοινωνίαν καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀκόμη νὰ ἀποδώσῃ τὸν κατάλληλον τῆς συνειδήσεώς του τίτλον.

Ἀλλὰ πολὺ πιθανὸν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὠρίμως σκεπτόμενος νὰ κατείδε, ὅτι ἠπατήθη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ ἴσως ἡ διάνοιά του νὰ εἰσέδυσεν βαθύτερον κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆς γεροντικῆς του ἡλικίας καὶ νὰ ἀνεκάλυψε μὲ κανένα τηλεσκόπιον τῆς νεωτέρας ἐφευρέσεως εἰς τὸ ἀπειρον τῆς συνειδήσεώς του, ὅτι ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε μία πλάνη καὶ μία ἀπάτη εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅπως ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὸν λαὸν διὰ νὰ τοῦ ῥοφῶσι τὸ Αἷμα.

Ἀλλὰ εὐλογημένε μου προσεστὲ διὰ τί τὴν ἀνακάλυψίν σου ταύτην δὲν μᾶς δημοσιεύεις ἐλευθέρως χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος, ὅπως τότε ἐλευθέρως ὠμίλεις ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ διὰ νὰ ἀπαλαχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν τοιαύτην πλάνην καὶ ἀπάτην καὶ νὰ διδαχθῶσι συγχρόνως καὶ οἱ ἀπόστολοι Ρουσό, Τολστοῖν, Βέβελ, Μπακονίν, Λασάλ, Οὐγκώ, Ζωλά, Ζορῆς καὶ τόσοι ἄλλοι ὑπὸ σοῦ; ἀλλὰ θέλετε τὴν ἀνακάλυψίν σας ταύτην νὰ κρατήσῃτε δι' ἰδίων λογαριασμῶν, δὲν νομίζετε, ὅτι τοῦτο εἶναι ὀλίγον ἀντιχριστιανικόν; Ἐὶ πρὸς Θεοῦ, κύριε, θερμότατα σὰς παρακαλοῦμεν, διαρωτίσατέ μας, ἵνα μὴ εὐρισκώμεθα πάντοτε ἐν τῇ σκοτίᾳ. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρύπτωμεν τὸ τάλαντόν μας εἰς σκοτεινάς ὀπὰς. Πῶς λοιπὸν σεις δὲν μᾶς προσφέρετε ἀπὸ τὰς σοφὰς αὐτὰς γνώσεις σας; ἢ περιφρονεῖτε τὴν τοιαύτην διδασχὴν τοῦ Χριστοῦ;

Συνάμα δὲ εἰς κάθε σας ἄρθρον, τὸ ὁποῖον δημοσιεύετε κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ διὰ τί νὰ παραλείπητε τὴν ὑπογραφήν σας; δὲν φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ σὰς γνωρίσουν καὶ ἐκτὸς τῆς Κεφαλληνίας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ατόμου σας καὶ νὰ μὴν εἶθε τόσον πολὺ ταπεινόφρων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΣ
Π. Η. ΗΤΟΛΛΑΥΣ

Ἀκουσον! Ἡμεῖς εἴμεθα ἀρωσιωμένοι νὰ ἐργαζώμεθα μετ' αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ τότε μόνον θὰ παύσωμεν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, πρὸς σέ δὲ τὸν ἀνώνυμον δὲν θὰ ἀπαντῶμεν πλέον, εἰ μὴ, ὅταν ἴδωμεν τὰς πεποηθήσεις σας δημοσιευμένας κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ μετὰ τῆς ὑπογραφῆς σας καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν ὕβρεων σας καὶ μετὰ τῶν εὐκόλως προσφερομένων πρὸς τὸν λαὸν νότων σας.

Σ. Ἀρσένης.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ἐλαφρὸν ἤδη καλύπτει χῶμα τὴν μεγάλην ἐκείνην καρδίαν, ἣν κατεπλημμύρει ἡ ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ἀγάπη, τὸν δαιμόνιον ἐκείνον νοῦν, ὅστις τόσον ἐλευθέρως καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἀληθῆς παρρησίας καὶ αὐταπαρνήσεως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυεν ἀναπτύσσων, μεταρσιῶν, συναγεῖρων, ἀραρπάζων καὶ ποδηγετῶν αἰχμάλωτον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐκείνων, οἵτινες ἐπόθησαν καὶ ἠσθάνθησαν ἐν ἑαυτοῖς τὸ αἰσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ὁποίων τὰ σήθη ἐδόνησεν ἡ ἀγάπη ὑπὲρ τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος τῶν λαῶν.

Ἐσβέσθη πλέον ἡ μεγάλη ἐκείνη πνοή, ἣτις μετ' εὐκρινείας, δεινότητος καὶ πειθοῦς, οὐ τῆς συνήθους, ἐνέπνεεν, ἐνεθουσία, ἐνεψύχου καὶ ἐνεθάρρυνε τὰ πλήθη διδάσκουσα τὴν δύναμιν τῶν ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ δικαίων καὶ τὸ κῆρος τῶν ἀκαταβλήτων αὐτοῦ ἀποφάσεων μετὰ θάρρους καὶ σαφηνείας καταδεικνύουσα καὶ τὰ ἐκ τούτων θεῖα καὶ ἀγαθὰ ὠφελήματα.

Ἀπώλετο ὁ πυρὴν τῆς μεγάλης λαϊκῆς ιδέας, τοῦ εὐγενεοῦς τούτου δώρου, ὅστις τὰς βάρεις ἔθετο προσηλούμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ γλυκὺς τῆς ἀνθρωπότητος Ναζωραῖος.

Ἐκλείτε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περιβαλλόμενος ὑπὸ τῆς ἀδόλου καὶ εἰλικρινεοῦς ἀγάπης τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, ἐκδηλούντων τὸ ἀληστον πένθος καὶ τὴν λύπην αὐτῶν, διότι πρὸς ταῦτα πολλῶν ἀγαθῶν ἐγένετο πρόξενος, ὁ ἀληθινοῦς Ἀντύπας, ἰδρῶν διὰ τοῦ βίου, τῶν ἐνεργειῶν, τῆς δράσεως καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸν βωμὸν τῆς ἀδελφικῆς τῶν λαῶν ἀγάπης καὶ συμπνοίας, ἐγκαινίζων νέαν ζωὴν καὶ διανοίγων νέους ὀρίζοντας ἐν τῷ γιγαντείῳ, δν ἀνέλαθεν, ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς εὐημερίας, τῆς εὐπραγίας, τῆς ἀναπτύξεως, τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ὁσημέραι βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες στενάζουσιν ἐργαζόμενοι διὰ τοὺς δεσπότης καὶ ἐκμεταλλευτὰς τῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ἀντὶ πινάκην φακῆς, λείγοντες τὰς μεταξίνους παρυφάς καὶ τοὺς κροτάλους τῆς πλουσίας καὶ ἀλαζόνος τῶν δεσποτῶν πορ-

φύρας, ἀρκοῦμενοι νὰ κορέσωσι τὴν πείναν αὐτῶν ἐκ τῶν φυγίων τῆς πλουσίας τῶν δεσποτῶν τραπέζης.

Ὡμίλει πρὸς τὸν λαὸν αἰσθανόμενος ἐν ταύτῳ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας του πρὸς τὸν εὐγενῆ τῆς ἐν ἀγάπῃ εἰρηνικῆς καὶ ἀσφαλοῦς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ πόθον ἀντλῶν ἐξ αὐτοῦ τούτου σθένος καὶ δύναμιν ὅπως καταρρίψῃ, ὁ δεινὸς οὗτος τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος μαχητῆς, τὰ ξύλινα ὀδοσφράγματα, τὰ ὅποια δεσπότης καὶ ἰδιοστέλεις τύραννοι τῆς τῶν λαῶν ἐλευθερίας, ἔστησαν πρὸ τῆς μεγάλης καὶ εὐρείας τοῦ πολιτισμοῦ πύλης, ἀνεγείρων οὕτως περὶ τὰ ὑψινερῆ καὶ ἀπαστρόπτοντα, ἀπροσπέλαστα δὲ τῷ λαῷ μέγαρα, τὸ ἀληθὲς καὶ αἰώνιον μέγαρον τῆς ἀγάπης τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἰσότητος τῶν τέκνων τοῦ Λαοῦ.

Ἦνε μέγα· ἀλλὰ καὶ βαρὺ τὸ ἔργον, ὅπερ μετὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ἀξιοζήλου αὐτοθυσίας ἀνέλαβεν ἐν μέσῳ μυρίων κωλυμάτων νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ ἀειμνηστὸς Ἀντύπας στήσας τὴν ἰδέαν βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ του· διαλύων δὲ μετὰ σθένους καὶ θάρρους τὰς μυστηριώδεις φωτονεφέλας καὶ καταρρίπτων διὰ τοῦ λόγου, τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς γραφίδος τοὺς εὐρωτιῶντας καὶ σκοτεινοὺς ἐκείνους θόλους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους σενάζει σκυθρωπῆ ἡ τύχη τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, δὲν ἴδυνῆθη νὰ συγκρατήσῃ τὸ ἀκατασχέτως ἐν ἑαυτῷ ἐξεγειρόμενον ρεῦμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν λαὸν, τέκνον τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς ὑπῆρξε.

Ἄλλ' οὐδὲ δέδοται ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι τοῦτο νὰ ἐξιτορήσωμεν καὶ ἐξετάσωμεν τὸ ἔργον αὐτοῦ θὰ κρίνῃ ὁ αἰὼν· ὁ αἰὼν τῆς δόξης, ὁ αἰὼν τῆς εὐημερίας, τῆς ἀναπαρρήσεως τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἰσότητος τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἀσφαλῶς ἠθέλην ἐπέλθει λύσις ἱκανοποιούσα τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους πάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐνδιαφερομένων, στεφανοῦσα μὲ τὸν στέφανον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἰσότητος τὸ ὑψικρόνον τοῦ Ἀντύπα μέγαρον, τοῦ ἀκαταπονήτου τούτου σκαπανέως τῆς θείας καὶ εὐγενεοῦς ιδέας, ἂν μὴ.

Ἄλλ' ἐπῆλθεν οὐχὶ διὰ νὰ μὴ ἐπανεῖλθῃ πλέον θὰ ζῆ πάντοτε ἐφ' ὅσον ζῆ καὶ θὰ ζῆ θριαμβεύουσα ἡ μεγάλη καὶ εὐγενῆς ιδέα ἐγκεχαγαγμένη ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντων, ὅσοι θὰ πιστεύωσιν ὡς θρησκείαν ἰδεωδῆ ἀλλὰ καὶ ἀληθινήν τὴν θυσίαν ἐνὸς τοιούτου μάρτυρος.

Δὲν ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν ὁ μεγαλοιδεάτης καὶ ἐνθερμος ἐκεῖνος γίγας, ὁ τόσον ὑψηλὰ κρατήσας τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀγάπης τοῦ λαοῦ.

Θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα καὶ χαρμόσυνος ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν μυριοστόμοι εὐλογίαι θὰ εὐλογῶσι στεφανοῦσαι τὸ μέγα τῆς πρὸς τὸν λαὸν ἀγάπης αἰώνιον στερέωμα, οὗτινος τὸν ἀπρογωνιάτον ἐθῆκεν ὁ ὑπὲρ τούτου ὀλοκαύτωμα πεσὼν ἀνήρ, μεγαλύνας διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸ ὄψος καὶ τὴν ἐνοχίαν τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ναι! θά'ελθῃ ἡμέρα λαμπρότερα καταρρίπτουσα τὴν ἐκ τοῦ πλοῦτου, τῆς γλιδῆς καὶ τῶν περιλάμπρων μεγάρων πολλὴν περιεχυμένην ἀγλύν, διανοίγουσα εὐραὶς τοὺς ἀπεράντους καὶ φωτοβόλους ὀρίζοντας τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ.

Ἐφ' ὅσον δὲ παρέργεται ὁ χρόνος ἢ ψυχὴ τοῦ ἀιδήμου Ἀντύπα περρυγίζουσα, θά' ἀγάλληται αἰσθανομένη περὶ αὐτὴν τὴν γλυκεῖαν, καὶ ἡρεμον τῆς ἀδελφότητος καὶ ἰσότητος τῶν λαῶν αὐτῶν, ἀνερχομένην εἰς τὰ ὕψη τῆς μεγάλης καὶ ἀπειρου ἰδέας τῶν περιφανῶν τῆς ἀνθρωπότητος διδασκάλων, προστάτων καὶ μαρτύρων.

Roi-Ba.

Ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἐλεγχος».

ΕἰΣ ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΑ ΑΓΡΙΩΣ

ΜΑΡΙΝΟΝ ΑΝΤΥΠΑΝ.

*Αὐτὸς ποῦ σκόρπιζε χαρὰ σιὰ πονεμένα στήθια,
Ἦ' ἐλευθερίας ζήτησε νὰ λάμψη χαραινὴ,
Τοῦ Ναζωραίου μαθητῆς, ζητοῦσε τὴν ἀλήθεια,
Καὶ τὴν ἀλήθεια εὗρεκε στοῦ τάφου τῆ σιγῆ.*

*Ἐλευθερία ζήτησε γιὰ τὸ φτωχὸ ἐργάτη,
ποῦ νύχτα μέρ' ἀκούραστα δουλεύει καὶ πεινᾷ.
Τὸν ἦρ' ὁ σκλάβος ἀδελφὸς, ὁ δυστυχὴς προστάτη
Κι' ὁ Θεσσαλὸς Σωτῆρα του σιὰ τόσα του δεινά.*

*Κλαῖνε σιὸ πλάϊ τοῦ νεκροῦ χιλιάδες ἀδελφοί του
καὶ καταρῶνται τ' ἄτιμο τὸ χέρι τοῦ φονιά,
τὸ χέρι ποῦ τὸ ὠπλίσαν οἱ πλοῦσοι εἰς ἄθροίτον
γιὰ νὰ κτυπήσῃ τὸ λαὸ βαθεῖα μὲ σ' τὴν καρδιά.*

*Μὰ ὅσα κι' ἄν εἴν' τὰ δάκρυα, ὅση κι' ἄν εἴν' ἡ θλίψις
Ἐν τοῦ Μαρίνου σβύστηκε γιὰ πάντα ἡ λαλιά
Τὸ φρούριο ποῦ ἔστησε κανεὶς δὲν θά' συντριψῇ
γιατὶ τὸ ἔθεμέλιωσε μὲ αἶμ' ἀπ' τὴν καρδιά.*

Νέφος II. Μιταράγκας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΝ ΣΑΜῃ

ΥΠΕΡ ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῖων ὑπὸ τῶν ἐν Σάμῃ Σοσιαλιστῶν ἐτελέσθησαν διττὰ μνημόσυνα ἐν Σάμῃ, πολιτικὸν καὶ θρησκευτικὸν ὑπὲρ τοῦ προστάτου τῶν ἐργατικῶν τάξεων Μαρίνου Ἀντύπα, μετὰ τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον ἀπηγγέλησαν δύο λόγοι ἐξαιρόντες τὸν δολοφονηθέντα ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χαρ. Ἀμυύργη, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Δημοσθένους Ἀρτελάρη ὡς καὶ ποιήματα παρ'

ἄλλων. Τὸ πλῆθος τὸ παρευρισκόμενον εἰς ἀμφότερα τὰ μνημόσυνα συνεκινήθη βαθύτατα, ἀλλὰ συγχρόνως ἀνέλαβε νέας δυνάμεις ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς φυτρώσεως τῆς σπορᾶς τοῦ ἐν Ἑλλάδι Σοσιαλισμοῦ, ὅπερ ἐπότισεν ὁ δολοφονηθεὶς διὰ τοῦ πολυτίμου του αἵματος, τοῦ σφύζοντος ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου Ἀδελφοποιήσεως Ἐλευθερίας καὶ Ἰσότητος τῶν λαῶν.

Ἄσκησά φουσκωμένα.

Ἐἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὰ 1879 ἐγένετο ἐπιστράτευσις. Τότε μερικὰ ἀσκητὰ φουσκωμένα ἤρριζον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ εἴθην καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐρητόρευον πρὸς τὸν λαὸν χάριν τῆς Πατρίδος. Ἄλλ' ὅτε ἡ Πατρίς προσεκάλεσεν εἰς τὰ ὄπλα ἕνα τοιοῦτον ἐνθουν ῥήτορα, αἰφνης ὁ ῥήτωρ οὗτος ἀφήσας τὴν ῥητορικὴν ὑπηρεσίαν ἀνέλαβε τὴν ταχυδρομικωτάτην διὰ Ἰταλίαν ἀναχωρήσιν (σ' ὠκοφῆ λάσπη), μέγρι τῆς διαλύσεως τῆς ἐπιστρατείας, ὅτε ἐπέστρεψεν ἐξ Ἰταλίας ἡ φοιτῆ τῶν φοιτῶν. Ποῖον τὸ ἐνδοξον ὄνομα, ὅπερ φέρει καὶ πόθεν κατάγεται ὁ πατριώτης οὗτος ἀγνοῶ, διότι ἡ δύναμις τῆς πτωχῆς μου μνήμης δὲν δαπανᾶται πρὸς ἀπομνημόνευσιν τοιοῦτων ὄντων ἀλλ' ἄλλων. Τοῦτο μόνον συμβουλεύω, ὡς γέρον, τοὺς νεωτέρους νὰ προσέχωσι καὶ νὰ διακρίνωσι τὰ σώματα τὰ ἐγκλείοντα καρδίαν καὶ ψυχὴν, ὡς τὸ τοῦ μακαρίτου Ἀντύπα, ἀπὸ τὰ ἀσκητὰ τὰ φουσκωμένα ἀπὸ ἀερολογίας.

ΑΓΡΙΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.

Ὡς ἐπληροφόρηθην ἀσφαλῶς, κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ χωρίον Φραγκάτα ἔλαβε χώραν ἀγρία ἐπιθεσις ἐναντίον τοῦ δημοδιδασκάλου κ. I. Κατσούλη παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουταβᾶ τραυματίσαντος αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ ροπαλοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐναντίον ἐνός τοιοῦτου ἐντίμου ὑπαλλήλου ἀπολαμβάνοντος τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην ὀλοκλήρου τῆς κοινωρίας τοῦ χωρίου ἐπίθεσις εἶνε στίγμυ καθ' ὀλοκλήρου τοῦ χωρίου καὶ ἐπειδὴ γνωρίζομεν, ὅτι ἀφορμὴ τῆς ταιούτης ἐπιθέσεως εἶνε ὅτι ὁ κ. Κατσούλης διεθύνει τὸ ἐκεῖ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ὁ δὲ Κουταβᾶς ἐγένετο ὄργανον τρίτων τινῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας ἐποφθαλμιῶντων τὸ ὡς εἴρηται γραφεῖον, παρακαλοῦμεν τοὺς κυρίους τούτους νὰ παύσωσι ἀτιμᾶζοντες διὰ τοιοῦτων βαζιβουζουκικῶν μέσων τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἥτις ἀείποτε διεκρίθη διὰ τὸν πρὸς τοὺς ξενίους νόμους σεβασμῶν.

Εἰς τὸ ἐμπορογραφεῖον Σ. Ἀρσένη ἐφθασαν ὑφάσματα τοῦ τελευταίου αὐρισμοῦ τῆς θερινῆς περιόδου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ